

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 10. juli 2012. god.

**IZDVOJENO MIŠLJENJE SUDIJA
Ivana Čukalovića i Altaya Suroya**

u

Zahtevu Br. KI37/10

Podnosioci

**Stanojević Nebojša, Marinković Dragan i 118 bivših zaposlenih „D. P. Klokot
Banja“**

**Ocena ustavnosti presude Posebne Komore Vrhovnog suda br. SCEL-06-0016
od 10. oktobra 2006. godine i
rešenja br. SCEL 06-016 od 31. januara 2007. godine**

1. Uz duboko uvažavanje naših kolega osećamo za potrebno da obrazložimo naše neslaganje povodom odluke Ustavnog suda o neprihvatljivosti zahteva u slučaju KI37/10, kojim je odbijen zahtev Stanojević Nebojše, Marinković Dragana i 118 bivših zaposlenih „D. P. Klokot Banja“ za nadoknadu prilikom privatizacije navedenog preduzeća.
2. Zahtev podnosioca je odbijen uz obrazloženje istaknuto u paragrafu 29, da su podnosioci zahteva podneli slučaj Ustavnom sudu 2. juna 2010. godine, dok je poslednja odluka u vezi sa ovim slučajem doneta od strane posebne komore Vrhovnog suda, br. SCEL 06-016, dana 31. januara 2007. godine. Dalje se navodi da se zahtev odnosi na događaje pre 15. juna 2008. godine, odnosno pre stupanja na snagu Ustava Kosova, te samim tim zahtev nije *ratione temporis* u skladu sa odredbama Ustava i zakona.
3. Po našem uverenju ovi navodi nemaju pravnu ni činjeničnu podlogu iz sledećih razloga; odnosno treba napomenuti da se preduzeće „D. P. Klokot Banja“ sastoji iz dve radne jedinice:
  - a) Radna jedinica Fabrika mineralne vode u Klokotu
  - b) Radna jedinica Stacionar (Centar za lečenje i rehabilitaciju) takođe u Klokotu.

4. Podnosioci zahteva su radili u delu Radna jedinica Stacionar (Centar za lečenje i rehabilitaciju).
5. Prilikom privatizacije prvog dela preduzeća 24. novembra 2005. godine, KPA je utvrdila spisak radnika koji ispunjavaju uslove za 20 % deonica. Spisak prikladnih radnika je objavljen u dnevnim novinama na albanskom jeziku, *Zëri i Koha Ditore*, dana 28. i 29. juna kao i 1. jula 2006 godine, dok je na srpskom jeziku spisak prikladnih radnika objavljen 28. i 29. juna te 1. jula 2006. godine u dnevnim novinama *Danas* i *Blic*, koji se štampaju u Republici Srbiji.
6. Radnici radne jedinice stacionar (Centar za lečenje i rehabilitaciju) koji su živeli u Srbiji su videli oglas i podneli zahteve za stavljanje na listu, dok oni koji su ostali u Klokotu to nisu učinili pošto ni na/koji način nisu mogli da budu informisani o tome, jer se te novine ne distribuiraju na teritoriji Republike Kosovo a jedino glasilo na srpskom jeziku „Radio Klokot“ nije objavilo oglas, što su podnosioci zahteva i dokumentovali.
7. Posebno treba naglasiti da je posebna komora Vrhovnog suda podvukla „**de jure condendo** da se vrši delotvorniji i šire rasprostranjen optičaj spiska prikladnih radnika među potencijalnim oštećenim stranama“, kako stoji u paragrafu 17. odluke Ustavnog suda.
8. Kada je došlo do utvrđivanja ugovora o privatizaciji radne jedinice stacionar (Centar za lečenje i rehabilitaciju) 15. aprila 2010. godine, podnosioci zahteva su podneli zahtev za stavljanje na spisak za podelu akcija, ali je njihov zahtev odbijen 29. oktobra 2010. godine, uz obrazloženje da je spisak radnika već utvrđen prilikom privatizacije prvog dela preduzeća, navodeći uputstvo kancelarije SIGS-a u kome se navodi da: „...ako preduzeće ima više organizacionih jedinica, onda se zajednička lista osniva za sve organizacione jedinice, dok se za zvanični datum privatizacije smatra datum privatizacije prve jedinice istog preduzeća.“, te je spisak radnika utvrđen 10. oktobra 2006. godine i ne može se menjati.
9. Nezadovoljni odlukom KPA radnici podnose zahtev Ustavnom sudu 2. juna 2010. godine, pošto su već bili informisani da će njihov zahtev od 15. aprila 2010. godine biti odbijen, što se i potvrdilo odlukom KPA 29. oktobra 2010. godine.

Oцена prihvatljivosti zahteva

10. Na osnovu iznetih argumenata jasno se može zaključiti da u ovom slučaju ne postoje razlozi za odbacivanje zahteva.
11. Poslednja odluka u ovom slučaju nije kako se navodi u odluci Ustavnog suda odluka posebne komore Vrhovnog suda br. SCEL 06-016 od 31. januara 2007. godine, već odluka KPA od 29. oktobra 2010. godine kojom je odbijen zahtev radnika za stavljanje na spisak za podelu akcija od 15 aprila 2010 godine.
12. Takođe ne stoje ni navodi da je slučaj neprihvatljiv kao *ratione temporis* jer je odbijanje da se radnici stave na spisak izvršeno 15. aprila 2010. godine a odluka KPA na žalbu radnika doneta 29. oktobra 2010. dok je Ustav stupio na snagu 15. juna 2008. godine.
13. Sa druge strane treba napomenuti da su podnosiocima zahteva povređena prava na upotrebu jezika na osnovu člana 5. stav 1. Ustava Kosova :

“1. Službeni jezici u Republici Kosovo su Albanski i Srpski jezik.“

14. Kao i član 58. stav 2.:

“Republika Kosovo će unapređivati duh tolerancije, dijalog i pružaće podršku pomirenju između zajednica i poštovaće standarde određene Okvirnom konvencijom Saveta Evrope za zaštitu nacionalnih manjina i Evropskom poveljom za regionalne ili manjinske jezike.”

15. U ovom slučaju konkurs za stavljanje na listu akcija je objavljen samo na albanskom jeziku, dok je na srpskom objavljen u listovima Danas i Blic koji se štampaju u Srbiji a ne distribuiraju se na Kosovu gde inače podnosioci zahteva žive.
16. Na taj način su prekršena Ustavom zagarantovana prava na upotrebu jezika predviđena članom 5. stav 1. Ustava, članom 58. stav 2. Ustava Kosova.
17. Konačno i sama posebna komora Vrhovnog suda je potvrdila da *„se treba vršiti delotvorniji i šire rasprostranjen optičaj spiska prikladnih radnika među potencijalnim oštećenim stranama“*, kako stoji u paragrafu 17 odluke Ustavnog suda.
18. Takođe ne mogu se prihvatiti ni argumenti u odluci Ustavnog suda navedeni u paragrafu 21 kojim se citira uputstvo SIGS-a, u kojem se navodi da: *„...ako preduzeće ima više organizacionih jedinica, onda se zajednička lista osniva za sve organizacione jedinice, dok se za zvanični datum privatizacije smatra datum privatizacije prve jedinice istog preduzeća.“*, te je spisak radnika utvrđen 10 oktobra 2006 godine i ne može se menjati.
19. To znači da se od momenta donošenja odluke o privatizaciji ne može vršiti otuđenje imovine, promena statusa i slično. Konačno imamo slučajeve da se preduzeće sastoji iz više delova pa se privatizacijom obuhvati samo deo preduzeća.
20. Na osnovu iznetih argumenata opravdano smatramo da je zahtev radnika radne jedinice Stacionar (Centar za lečenje i rehabilitaciju) prihvatljiv iz sledećih razloga:
- a. Zahtev je podnet Ustavnom Sudu 2. juna 2010. godine a njihov zahtev za uključivanje na spisak je podnet 15. aprila 2010. godine dok je odluka KPA o odbijanju njihovog zahteva doneta 29. oktobra 2010. godine čime se pokazuju kao netačni navodi da je slučaj neprihvatljiv *ratione temporis*,
- b. Neobjavlivanjem oglasa za stavljanje na spisak prikladnih radnika na srpskom jeziku 2006. godine već samo na albanskom, podnosiocima zahteva je posle toga **kontinuirano kršeno Ustavom zagarantovano pravo** iz člana 5. stav 1. Ustava Republike Kosovo na upotrebu službenog jezika i korišćenje pravnih sredstava iz člana 32. Ustava.
21. Ove navode podržava i praksa ESLJP-a. Pojam trajnog stanja odnosi se na stanje stvari koje postoji usled trajnih radnji koje preduzima država i usled koje podnosioci zahteva postaju žrtve.
22. U tim slučajevima rokovi počinju da teku od kraja tog trajnog stanja (*Ülke v. Turkey** (odl.))ESLJP.
23. Dokle god postoji takvo stanje ne primenjuju se zakonom predviđeni rokovi (*Iordache v. Romania*)ESLJP. Vidi takođe (*Varnava and Others v. Turkey*) ESLJP.

24. Iz ovoga proizilazi da je podnosiocima zahteva zbog trajnog kršenja prava na upotrebu jezika, onemogućeno ne samo da budu informisani kako bi se prijavili na konkurs za stavljanje na listu već nisu mogli biti informisani o pravu na korišćenje pravnog leka, čime su im povređena Ustavom zagarantovana prava iz člana 32. Ustava.

25. Na osnovu iznetog, smatramo da su podnosiocima zahteva prekršena Ustavom zagarantovana prava predviđena članom 5 stav 1 Ustava Republike Kosovo i članom 58 stav 2, što je proizvelo dalje povrede članova 32., i 54. Ustava Republike Kosovo i člana 13 Evropske konvencije za ljudska prava, usled kontinuiranog kršenja pomenutih prava te je njihov zahtev po našem mišljenju prihvatljiv.

Sudije,

Ivan Čukalović

Altay Suroy